

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Велико Търново , 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН

СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети март, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
ПЛАМЕН ПОПОВ

при участието на секретаря ВАНЯ Г. ЧАНТОВА

в присъствието на прокурора Цветан Ангелов Маринов (АП-Велико
Търново)

като разгледа докладваното от КРАСЕН ГЕОРГИЕВ Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20214000600012 по описа за 2021 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството е въззивно по чл. 313 и сл. от НПК.

Въззивното производство е образувано по жалба от подсъдимия П.
Р. Х., чрез упълномощения му защитник адв.С.Г. от АК-Ловеч, против
присъда № 260004 от 27.10.2020год., постановена по НОХД № 72/2020год.
по описа на Окръжен съд- гр.Ловеч.

С обжалваната присъда първоинстанционният съд признал
подсъдимия П. Р. Х. за виновен в това, че на 10.03.2019год., около 18,30 ч. в
гр.Ловеч, в дом находящ се на ул. ***** причинил по непредпазливост
смъртта на Р. П. Х., вследствие на умишлено нанесена средна телесна повреда
по смисъла на чл.129 ал.2 от НК, представляваща разстройство на здравето
временно опасно за живота, причинена чрез нанасяне на множество удари с
ръка в областта на главата, довели до образуване на субдорален хематом

вляво и мозъчен оток, който починал на 20.03.2019год., поради което и на основание чл.124 ал.1 пр.2 от НК го осъдил на четири години лишаване от свобода, като на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС определил наказанието да се изтърпи при условията на първоначален общ режим.

На основание чл.59 от НК е приспаднато времето, през което П. Р. Х. е бил задържан със Заповед за задържане от 10.03.2019год.- за срок от 24 часа.

С присъдата подсъдимият П. Р. Х. е осъден да заплати на гражданския ищец И. П. Й. сумата от 20 000 лева, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в резултат на престъплението, ведно със законната лихва от датата на увреждането 10.03.2019год. до окончателното им изплащане, както и сумата от 1 200 лева съдебно деловодни разноски.

С присъдата подсъдимият П. Р. Х. е осъден да заплати по сметка на ОД на МВР-Ловеч и по сметка ОС-Ловеч разноските по делото направени в досъдебното производство и в съдебното производство в първата инстанция.

С въззивната жалба на подсъдимия П.Х., подадена чрез защитника му адв.С.Г., която е бланкетна, са заявени оплаквания, че присъдата е необоснована, незаконосъобразна и постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се въззивният съд да отмени присъдата и да постанови нова присъда, с която да оправдае подсъдимия П.Х.. Алтернативно се иска въззивният съд да отмени присъдата и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Преди даване ход на делото във въззивната инстанция е постъпило писмено допълнение към въззивната жалба от подсъдимия П. Р. Х., чрез защитника му адв.С.Г., с което са изложени съображения в подкрепа на заявените с жалбата оплаквания. Твърди се, че са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, като се излагат доводи за допуснати нарушения на чл.36 ал.2, чл.14 ал.1, чл.55 ал.1, чл.107 ал.3 от НПК и липса на оглед на СД-веществено доказателствено средство. Твърди се, че присъдата е необоснована, като се излагат доводи за необоснованост на присъдата в частта на мотивите относно наказанието. Твърди се, че е

допуснато и нарушение на закона заради недоказаност на деянието, поради липса на категоричност от страна на вещото лице по съдебномедицинската експертиза, относно механизма на увреждането. Твърди се също, че наложеното наказание е явно несправедливо, като се излага довод, че не е налице нито едно отегчаващо обстоятелство и са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. Иска се въззивният съд да отмени присъдата и да постанови нова присъда, с която да оправдае подсъдимия П.Х.. Алтернативно се иска въззивният съд да отмени присъдата и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд при спазване правилата за местната подсъдност.

С допълнението към въззивната жалба са направени и доказателствени искания за допускане на свидетел и две експертизи, които са оставени без уважение от въззивния съд.

В съдебно заседание във въззивната инстанция прокурорът изразява мотивирано становище за неоснователност на въззивната жалба и моли въззивния съд да потвърди присъдата.

Адв.Д.И.- упълномощен повереник на гражданския ищец И. П. Й., оспорва въззивната жалба на подсъдимия, излага съображения, че присъдата е правилна и законосъобразна и моли въззивния съд да я потвърди.

Гражданския ищец И. П. Й. е била редовно призована за заседанието във въззивната инстанция, но не е участвала лично в него, като не е посочила уважителна причина за неявяването си.

Адв.С.Г.- упълномощен защитник на подсъдимия П.Х., поддържа подадената въззивна жалба и писмено допълнение към нея, както и направените с тях искания, които допълва с алтернативно искане за намаляване на наказанието и приложение на чл.66 от НК, както и за редуциране на размера на уважения граждански иск по справедливост.

Подсъдимият П.Х. поддържа въззивната си жалба и казаното от защитника му.

В последната си дума във въззивната инстанция подсъдимият П.Х. иска справедлива присъда.

Великотърновският апелативен съд, като съобрази изложеното във въззивната жалба и допълнението към нея, доводите на страните изложени в съдебно заседание, доказателствата по делото и като на основание чл.314 ал.1 от НПК извърши служебна проверка на правилността на първоинстанционната присъда, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.319 ал.1 от НПК от лице, което притежава активна процесуална легитимация, съдържанието ѝ отговаря на изискванията на чл.320 ал.1 и ал.3 от НПК и е допустима.

Разгледана по същество, жалбата на подсъдимия е основателна в частта на заявеното с нея оплакване за допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения на процесуалните правила.

При извършената на основание чл.314 ал.1 от НПК служебна проверка въззивният съд констатира, че първоинстанционният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, които се състоят в следното:

Присъдата е постановена при липса на мотиви.

Съгласно разпоредбата на чл.305 ал.3 от НПК, в мотивите на присъдата съдът следва да посочи установените обстоятелства, доказателствените материали въз основа на които се установяват и какви са правните съображения за взетото решение, като при противоречие на доказателствените материали съдът е длъжен да изложи съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

В случаите, когато е постановена осъдителна присъда, в мотивите на присъдата, в частта за установените фактически обстоятелства, задължително следва да бъде посочено извършеното от подсъдимия изпълнително деяние-действие или бездействие, с което е осъществен състава на престъплението, за което е признат за виновен и осъден. В настоящия случай, в мотивите на присъдата, в частта относно приетите за установени фактически обстоятелства, въобще липсва описание на извършено от подсъдимия изпълнително деяние. Вместо това, мотивите на присъдата, в частта относно приетите за установени фактически обстоятелства, съдържат преразказ и цитати на доказателствени материали- свидетелски показания, в които

свидетелите описват, че на инкриминираната дата са чули викове и разпавии от къщата, в която са живеели подсъдимия П.Х. и пострадалия Р. П. Х., /а така също и съпругата на подсъдимия и детето му/, св.Евгени Х. се е обадил на тел.112, след идването на полицаите свидетелите са видели следи от побой по главата на пострадалия, като тогава и в последствие, след настаняването му в болница, пострадалият Р. Х. е разказвал пред свидетели, че подсъдимият му е нанесъл побой. Освен това, в тази част мотивите на присъдата съдържат и преразказ на експертните заключения по извършените по делото експертизи. В мотивите на присъдата, в частта относно приетите за установени фактически обстоятелства, първоинстанционният съд не е посочил, че на инкриминираната дата подсъдимият П.Х. е извършил каквито и да било действия, изразяващи се в нанасяне на удари на пострадалия Р. Х..

Едва в частта на мотивите на присъдата, в която съдът е изложил правните си съображения, за пръв път е посочено, че въз основа на всички гласни и писмени доказателства и експертни заключения съдебния състав приема, че „по така описания начин“ /който всъщност не е описан/, подсъдимия П.Х. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.124 ал.1 пр.2 от НК- на 10.03.2019год., около 18,30 ч. в гр.Ловеч, в дом находящ се на ул. ***** причинил по непредпазливост смъртта на Р. П. Х., вследствие на умишлено нанесена средна телесна повреда по смисъла на чл.129 ал.2 от НК, представляваща разстройство на здравето временно опасно за живота, причинена чрез нанасяне на множество удари с ръка в областта на главата, довели до образуване на субдорален хематом вляво и мозъчен оток, който починал на 20.03.2019год.

Посоченото в мотивите на присъдата, в частта на правните съображения и в диспозитива на присъдата, че подсъдимият П.Х. е причинил по непредпазливост смъртта на Р. П. Х., вследствие на умишлено нанесена средна телесна повреда по смисъла на чл.129 ал.2 от НК, представляваща разстройство на здравето временно опасно за живота, причинена чрез нанасяне на множество удари с ръка в областта на главата, не кореспондира с приетите за установени фактически положения и не може да санира пълната липса на посочено изпълнително деяние осъществено от подсъдимия, в частта на мотивите на присъдата, където са описани приетите за установени от първоинстанционния съд факти. Правните съображения на съда и изводите за

осъществен от подсъдимия от обективна и субективна страна състав на престъпление, следва да се основават на приетите за установени фактически положения, а в конкретния случай сред приетите за установени фактически положения изцяло липсват такива, че на инкриминираната дата подсъдимият е нанасял удари на пострадалия Р. Х..

Изискването на чл.305 ал.3 от НПК в мотивите на присъдата да бъдат посочени установените обстоятелства означава, че в мотивите следва да се посочат установените според съда фактически обстоятелства, от които произтичат правните му изводи. Тези фактически обстоятелства са факти от обективната действителност, а не доказателствени факти. Формалното преразказване и цитиране на съдържанието на доказателствени материали в мотивите на присъдата, не удовлетворява изискването на чл.305 ал.3 от НПК за посочване на установените обстоятелства, тъй като това са доказателствени факти, а не факти от обективната действителност.

Липсата на мотиви е съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.2 пр.1 от НПК, което е от категорията на абсолютните съществени процесуални нарушения.

В настоящия случай липсата на мотиви на първоинстанционната присъда до голяма степен се дължи на това, че обвинителния акт, въз основа на който е образувано съдебното производство в първата инстанция, не отговаря на изискванията на чл.246 ал.2 от НПК, тъй като в обстоятелствената му част липсва задължителен реквизит. Съгласно разпоредбата на чл.246 ал.2 от НПК, в обстоятелствената част на обвинителния акт задължително следва да бъде посочено престъплението, извършено от обвиняемия, в това число-времето, мястото и начина на извършването му. В обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът задължително следва да посочи съставомерните факти /т.нар фактическо обвинение/ и правните съображения за направените от прокурора изводи въз основа на тези съставомерни факти. В конкретния случай в обстоятелствената част на обвинителния акт липсва описание на извършено от подсъдимия изпълнително деяние, изразяващо се в нанасянето на удари от подсъдимия на пострадалия, а вместо това /аналогично, като в мотивите на присъдата/, са преразказани и цитирани свидетелски показания и заключения на експертизи по делото. За пръв път в изложенията в обстоятелствената част на обвинителния акт правни

съображения се приема, че обвиняемият П.Х. “по така описания начин“ /който всъщност не е описан/ е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.124 ал.1 пр.2 от НК, като е причинил по непредпазливост смъртта на Р. П. Х., вследствие на умишлено нанесена средна телесна повреда по смисъла на чл.129 ал.2 от НК, представляваща разстройство на здравето временно опасно за живота, причинена чрез нанасяне на множество удари с ръка в областта на главата.

Липсата на надлежно повдигнато с обвинителния акт фактическо обвинение отговарящо на изискванията на чл.246 ал.2 от НПК, съществено ограничава възможността на обвиняемия да научи за какво престъпление му е повдигнато обвинение и да организира защитата си в съдебната фаза и съставлява съществено и отстранимо процесуално нарушение по смисъла на чл.249 ал.4 т.1 от НПК, поради което първоинстанционният съд е следвало в проведеното разпоредително заседание служебно да констатира същото и да упражни правомощието си по чл.249 ал.2 вр. с ал.1 вр. с чл.248 ал.1 т.3 от НПК, като прекрати съдебното производство и върне делото на прокурора. Като не е сторил това, първоинстанционният съд сам е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия и нарушаване правото му на защита, тъй като е допуснал съдебното производство да се развие по едно неясно повдигнато обвинение.

Допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила по чл.348 ал.3 т.1 и т.2 пр.1 от НПК са отстраними, но не могат да бъдат отстранени от въззивната инстанция, поради което е налице основание по чл.335 ал.2 от НПК за отмяна на присъдата и връщане на делото на първата инстанция за ново разглеждане от друг състав, като се има предвид и обстоятелството, че в случая липсват предпоставки за активиране ограничителната хипотеза на чл.335 ал.3 от НПК.

Основателно е оплакването във въззивната жалба, че първоинстанционният съд е допуснал нарушение на процесуалните правила във връзка с разпита на съпругата на подсъдимия- св. У. А., като от една страна е прекратил разпита на същата по съображения, че по време на разпита ѝ подсъдимият двукратно ѝ е подсказвал какво да каже, а от друга страна е

оставил без уважение искането на защитника на подсъдимия за повторен разпит на св. У. А., с участието на преводач от френски език.

Видно от съдържанието на протокола за проведеното на 27.10.2020год. съдебното заседание по НОХД № 72/2020год. по описа на Ловешкия окръжен съд, в което е била разпитана св.У. А., допусната по искане на защитата на подсъдимия, съдът е констатирал, че по време на разпита й подсъдимия двукратно й е подсказвал какво да каже и по тези съображения е прекратил разпита на св.А., без да даде възможност на подсъдимия и на защитника му да зададат въпроси на разпитвания свидетел. Прекратяването на разпита на св.У. А. е в нарушение на процесуалните правила, тъй като НПК не предвижда такова основание за прекратяване разпита на свидетел. Ако подсъдимият действително не е спазвал реда на съдебното заседание, първоинстанционният съд е следвало да процедира по реда на чл.267 ал.1 и ал.2 от НПК. Председателят на съдебния състав е следвало да предупреди подсъдимия, че при повторно нарушение ще бъде отстранен от съдебната зала и ако подсъдимият продължава да нарушава реда съдът е можел да го отстрани от съдебната зала за определено време и да продължи разпита на св.У. А., като даде възможност на защитника на подсъдимия да зададе въпросите си към свидетеля, а след завръщането на подсъдимия в съдебната зала председателят да му съобщи за действията, които са били извършени в негово отсъствие, чрез прочитане на съдебния протокол.

От друга страна, видно от отразеното в съдебния протокол, при разпита й св.У. А. е заявила, че знае френски и арабски език, но не знае добре български език. При това положение искането на защитника на подсъдимия за повторен разпит на св. У. А., с участието на преводач от френски език, е било основателно и съдът е следвало да допусне повторен разпит на св.У. А., с участието на преводач от френски език, който да назначи на основание чл.142 ал.1 от НПК.

Допуснатите от първоинстанционният съд процесуални нарушения във връзка с разпита на св.У. А. са съществени, тъй като са довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия и неговия защитник, но не са основание за връщане на делото, тъй като могат да бъдат отстранени от въззивния съд, но в конкретния случай последното е безпредметно, тъй като

са налице горепосочените основания за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Ето защо допуснатите процесуални нарушения във връзка с разпита на св.У. А. следва да се отстранят при новото разглеждане на делото.

Доводите на защитника на подсъдимия за наличието на основание за отмяна на присъдата, заради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по чл.36 ал.2 от НПК, по съображения, че Ловешкият окръжен съд не е местно компетентния съд да разгледа делото, тъй като престъплението е довършено в гр.Плевен, където пострадалият е починал, са неоснователни. Това възражение защитата на подсъдимия е направила за пръв път във въззивната инстанция, а съгласно константната практика на ВКС, дори правилата за местната подсъдност да са нарушени, това не представлява безусловен повод за отмяна на присъдата, тъй като съществено процесуално нарушение ще бъде налице само, когато заинтересованата страна е възразила и направеното искане за прекратяване на производството пред първоинстанционния съд незаконосъобразно е било отхвърлено.

Предвид наличието на констатираните съществени нарушения на процесуалните правила, които са основание за отмяна на присъдата и връщане на делото на първата инстанция за ново разглеждане, въззивният съд ме може да се произнесе по наведените оплаквания и доводи за необоснованост, нарушение на закона и явна несправедливост на наложеното наказание, които следва да намерят отговор при новото разглеждане на делото.

Мотивиран така и на основание чл.334 т.1 вр. с чл.335 ал.2 вр. с чл.348 ал.3 т.1 и т.2 пр.1 от НПК, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 260004 от 27.10.2020год., постановена по НОХД № 72/2020год. по описа на Окръжен съд- гр.Ловеч.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Ловешкия

окръжен съд.

Решението не подлежи на протестиране или обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____